

Posudek oponenta diplomové práce

Miriam Tůmová: Každodennost v zajateckých táborech Rakousko-Uherska za 1. světové války a jejich obraz v deníku Alessandra Pennasilica, Praha 2010, 105 stran rkp.+ přílohy

Autorka této diplomové práce si vytkla za cíl „vytvořit komplexní obraz situace v zajateckých táborech Rakouska-Uherska...“ a to na základě deníku jedno ze zajatých italských vojáků (s. 10). Jde nesporně o úkol ambiciózní. V české historiografii byla dosud otázce válečných zajatců na území Podunajské monarchie věnována jen malá pozornost, a také práce zahraniční provenience poskytují jen neúplný obraz tehdejší situace. Téma proto považují sice za náročné, jeho zpracování nicméně za přínosné.

Tůmová se ve skutečnosti neomezila „jen“ na zkoumání otázky válečných zajatců. Svou práci totiž rozdělila do čtyř částí, ve kterých se mimo jiné věnuje událostem na sočské frontě a právní úpravě postavení válečných zajatců. Za nejvýznamnější pak považují třetí a čtvrtou část, kde analyzuje podmínky pobytu italských válečných zajatců v zajateckém táboře v Milovicích u Lysé nad Labem. Využívá přitom vzpomínek zajatých vojáků i archivních fondů a literatury domácí a zahraniční provenience.

Rozhodla se přitom soustředit na vyhodnocení podmínek, se kterými se v zajetí museli vypořádat italští vojáci. Osudy příslušníků ostatních nepřátelských armád nezkoumala. Je to rozhodnutí vzhledem ke komplikovanosti problematiky pochopitelné, měla by jej však lépe zdůvodnit v úvodu své práce. Tůmová tak ve skutečnosti nenabízí komplexní obraz situace v zajateckých táborech, ale spíše pohled na poměry v jednom z těchto táborů očima italského zajatce. Za poněkud nadbytečnou pak považují první část práce, kde autorka stručně rekapituluje průběh bitev na Soči, ačkoli jejich vztah ke zkoumané problematice je jen nepřímý. Výše uvedené nedostatky však Tůmová částečně odstranila ve druhé části své práce,

kde se věnuje obecnějším otázkám spojeným se zajateckou problematikou v Rakousko-Uhersku. Za přínosné považuji její závěry při objasňování politiky italské vlády vůči zajatým příslušníkům vlastních ozbrojených sil. Dokládá, že Itálie ve srovnání s ostatními velmocemi Dohody prováděla vůči těmto osobám nejméně vstřícnou politiku, což zhoršovalo jejich materiální situaci v zajetí a přispívalo k vysoké úmrtnosti zajatců. Zajímavá jsou také autorčina zjištění o poměru českého obyvatelstva k příslušníkům *de iure* nepřátelských armád.

Konstatuji, že Miriam Tůmová předložila kvalitní diplomovou práci, která vyhovuje odborným i technickým požadavkům na ni kladeným. Doporučuji ji proto k obhajobě.

Navrhované hodnocení: *velmi dobře*

Praha, 26. srpna 2010

doc. PhDr. Václav Horčíčka, Ph.D.